

Súd: Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka: 11T/201/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6912010656
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 10. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Antal
ECLI: ECLI:SK:OSRS:2012:6912010656.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rimavská Sobota v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Ivana Antala a prísediacich Márie Trochovej a JUDr. Tatiany Halászovej v trestnej veci obžalovaných ml. Y. L., nar. XX.XX.XXXX v Hnúšti a spol., pre zločin lúpeže formou spolupáchateľstva podľa § 20, § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zákona v súvislosti s ustanovením § 139 ods. 1 písm. e/ Tr. zákona a § 127 ods. 3 Tr. zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 11. októbra 2012, takto

rozhodol:

Obžalovaní: 1/ ml. Y. L. A. E. R. V. I., nar. XX.XX.XXXX v Hnúšti, trvale bytom A., F. XXX, prechodne bytom Q., S. XXX, okres Rimavská Sobota, bez pracovného pomeru t.č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby Banská Bystrica,
2/ ml. R. F. I. F. Á. V., nar. XX.XX.XXXX v Hnúšti, trvale bytom Q., L. XXX, okres Rimavská Sobota, bez pracovného pomeru, t.č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby Banská Bystrica,

s ú v i n n í , ž e

v čase od 19.05 h do 21.00 h dňa 03.06.2012 v Hnúšti okres Rimavská Sobota vo vchode osem poschodového bytového domu na Ulici SNP XXX pristúpili po vzájomnej dohode k R. F., ml. R. F. ho sotil ľavou rukou odzadu do chrbtovej časti a keď R. F., nar. XX.XX.XXXX padal k zemi, tak mu pravou rukou vytiahol zo zadného vrečka nohavíc koženú peňaženku s dokladmi, a to občiansky preukaz na meno R. F., preukaz zdravotnej poisťovne UNION, preukaz ZŤP, ústrižky so zoznamom liekov k preukazu všeobecnej zdravotnej poisťovne a finančnú hotovosť vo výške 8 eur a v prepážke na drobné mince celkove 3 eur, žetón do nákupných vozíkov a na samolepiacej páske PIN kód k mobilnému telefónu, pričom ml. Y. L. počas celej doby držal vchodové dvere vedúce do bytového domu č. XXX a potom ako sa ml. R. F. zmocnil peňaženky, obaja spoločne ušli smerom k rieke Rimave, na mesto Tisovec, pričom ml. Y. L. zostal sedieť pri Rimave na schodoch a ml. R. F. utekal s peňaženkou cez park v Hnúšti, kde počas behu vybral z peňaženky hotovosť vo výške 5 eur a peňaženku vyhodil na strechu zmrzlinového stánku na ulici M.R.Štefánika a svojím konaním spôsobili R. F., nar. XX.XX.XXXX v Q. zranenia, a to krvnú zrazeninu a odreninu pravého kolena a odreninu ľavej ruky, ktoré zranenia si nevyžiadali u poškodeného liečenie s dobou práceneschopnosti a odcudzením finančnej hotovosti a peňaženky mu spôsobili škodu vo výške 27 eur,

t e d a

spoločným konaním proti inému použili násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci a uvedený čin spáchali na chránenej osobe, t.j. na osobe vyššieho veku, staršej ako 60 rokov,

t ý m s p á c h a l i

zločin lúpeže formou spolupáchatelstva podľa § 20, § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zákona v súvislosti s ustanovením § 139 ods. 1 písm. e/ Tr. zákona a § 127 ods. 3 Tr. zákona.

Za to sa

o d s u d z u j ú

obžalovaný 1/ ml. Y. L.

podľa § 188 ods. 2 Tr. zákona s prihladnutím na § 36 písm. j/, písm. l/ Tr. zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona, § 117 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 117 ods. 4 Tr. zákona súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody z a r a d ů j e do ústavu na výkon trestu pre mladistvých.

obžalovaný 2/ ml. R. F.

podľa § 188 ods. 2 Tr. zákona s prihladnutím na § 36 písm. l/ Tr. zákona, § 37 písm. h/ Tr. zákona, § 38 ods. 2 Tr. zákona, § 41 ods. 2 Tr. zákona, § 42 ods. 1 Tr. zákona, § 117 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona na súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 2 (dvoch) rokov a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 117 ods. 4 Tr. zákona súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody z a r a d ů j e do ústavu na výkon trestu pre mladistvých.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona súd u obžalovaného 2/ Y. R. F. z r u š u j e výrok o úhrnnom nepodmienečnom treste odňatia slobody v trvaní 6 (šiestich) mesiacov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu pre mladistvých, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota, sp. zn. 11T/63/2012 zo dňa 06.09.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 06.09.2012, pre prečin neoprávneného vyrobienia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 20, § 219 ods. 1 Tr. zákona a súčasne r u š í aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku sú obžalovaní 1/ a 2/ p o v i n n í spoločne a nerozdielne zaplatiť poškodenému R. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Q., L. XXX, náhradu škody vo výške 15 eur.

o d ō v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry v Rimavskej Sobote podala na súd obžalobu pod sp.zn. 2Pv 269/12-49, kde obom obžalovaným kládla za vinu, že sa spoločným konaním dopustili zločinu lúpeže formou spolupáchatelstva podľa § 20, § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zákona v súvislosti s ustanovením § 139 ods. 1 písm. e/ Tr. zákona a § 127 ods. 3 Tr. zákona na tom skutkovom základe, ako je to v tejto obžalobe uvedené.

Po prednesení obžaloby prokurátorkou na hlavnom pojednávaní dňa 11.10.2012 poškodený R. F. k výške nároku na náhradu škody uviedol, že žiada od obžalovaných, aby mu uhradili na škode celkom 15 eur, čo predstavuje jednak ukradnutú hotovosť vo výške 5 eur a zvyšok sú náklady, ktoré musel vynaložiť v súvislosti s vybavovaním nových dokladov, ako aj náhrada cestovného.

Obhajca obžalovaného 1/ námietky vo vzťahu ku skutku uvedenému v obžalobe, ani k jeho právnej kvalifikácii nemal, poukázal na to, že obžalovaný sa k trestnej činnosti priznal od počiatku trestného stíhania.

Obhajkyňa obžalovaného 2/ uviedla, že obžalovaný ml. R. F. sa zo skutku cíti byť vinný, namietala však právnu kvalifikáciu skutku a mala za to, že je ho potrebné kvalifikovať ako prečin krádeže a nie zločin lúpeže, pretože nebolo úmyslom tohto obžalovaného pri krádeži peňaženky použiť násilie.

Obaja obžalovaní 1/ ml. Y. L. a 2/ ml. R. F. na hlavnom pojednávaní podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku vyhlásili, že sa cítia byť vinní zo spáchania skutku, ktorý im je kladený v obžalobe za vinu.

Predseda senátu následne obžalovaným po ich vyhlásení o tom, že sa cítia byť vinní, položil každému z nich jednotlivo otázky podľa § 333 ods. 3 Tr. poriadku, a to podľa:

písm. c/ - či rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu,

písm. d/ - či bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa mohol radiť o spôsobe obhajoby,

písm. f/ - či rozumie právnej kvalifikácii skutku ako prečinu,

písm. g/ - či bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestné činy jemu kladené za vinu,

písm. h/ - či sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa kvalifikuje ako určitý prečin.

Obaja obžalovaní na všetky položené otázky odpovedali „áno“.

Následne predseda senátu podľa § 257 ods. 6 Tr. poriadku zistil stanovisko prokurátorky k vyhláseniu obžalovaných, pričom prokurátorka uviedla, že súhlasí s tým, aby boli vyhlásenia obžalovaných prijaté a nemala voči nim námietky.

Na uvedenom základe súd podľa § 257 ods. 7 Tr. poriadku uznesením prijal vyhlásenie obžalovaných 1/ ml. Y. L. a 2/ ml. R. F., že sa cítia byť vinní zo spáchania žalovaného skutku.

Zároveň súd podľa § 257 ods. 8 Tr. poriadku rozhodol, že vzhľadom na prijaté vyhlásenia obžalovaných vykoná dokazovanie v predmetnej trestnej veci v obmedzenom rozsahu, a to len vo výroku o treste a náhrade škody.

Na hlavnom pojednávaní bolo v ďalšom podľa § 269 Tr. poriadku vykonané dokazovanie prečítaním zápisnice o preverke výpovede z čl. 66 až 74 s fotodokumentáciou, potvrdenia o vrátení vecí z čl. 92, ďalej boli prečítané správy o povesti, posudky ako aj odpisy z registra trestov na obžalovaných a z pripojeného spisu Okresného súdu Rimavská Sobota, sp.zn. 11T/63/2012 bol vo vzťahu k obžalovanému 2/ ml. R. F. prečítaný rozsudok zo dňa 06.09.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť toho istého dňa, pričom ani jeden z obžalovaných nemal k prečítaným dôkazom žiadne námietky.

Po zhodnotení vyššie uvedeného dokazovania predseda senátu dospel k nasledovným skutkovým, ako aj právnym záverom.

V obžalobe kládla prokurátorka obžalovaným za vinu spáchanie zločinu lúpeže formou spolupáchateľstva podľa § 20, § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zákona v súvislosti s ustanovením § 139 ods. 1 písm. e/ Tr. zákona a § 127 ods. 3 Tr. zákona, ktorého sa mali títo obžalovaní dopustiť na tom skutkovom základe, že po predchádzajúcej vzájomnej dohode pristúpili vo vchode bytového domu k poškodenému R. F., pričom obžalovaný 2/ ml. R. F. ho sotil ľavou rukou odzadu do chrbtovej časti a keď poškodený padal k zemi, tak mu pravou rukou vytiahol zo zadného vrecka nohavíc koženú peňaženku s dokladmi a hotovosťou, tak ako je to špecifikované v skutkovej vete obžaloby. Obžalovaný 1/ ml. Y. L. počas celej doby držal vchodové dvere a po tom, ako sa ml. R. F. zmocnil peňaženky, obaja z miesta činu ušli smerom k rieke Rimave. Svojim konaním spôsobili poškodenému zranenia, ktoré si nevyžiadali jeho práceneschopnosť a na veciach mu spôsobili škodu vo výške 27 eur.

Podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona, kto proti inému použije násilie, alebo hrozbu bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci, potrestá sa odňatím slobody na tri až osem rokov.

Podľa § 188 ods. 2 písm. d/ Tr. zákona odňatím slobody na 7 rokov až 12 rokov sa páchatel potrestá ak spácha čin uvedený v odseku 1 na chránenej osobe.

Podľa § 139 ods. 1 písm. e/ Tr. zákona chránenou osobou sa rozumie osoba vyššieho veku a podľa § 127 ods. 3 Tr. zákona osobou vyššieho veku sa na účely tohto zákona rozumie osoba staršia ako 60 rokov.

Týmto ustanovením sú chránené dva objekty, a to osobná sloboda a majetok, ktorého sa chce páchatel zmocniť. Konanie páchatel'a (objektívna stránka) spočíva v použití násillia alebo hrozby násillím ako

prostriedku na prekonanie kladeného alebo očakávaného odporu poškodeného. Trestný čin je spáchaný násilím, ak páchatel na jeho spáchanie použije fyzické násilie proti telesnej integrite inej osoby, alebo ak je spáchaný na osobe, ktorú páchatel uviedol do stavu bezbrannosti ľst'ou, alebo ak páchatel použil násilie proti veci iného (§ 122 ods. 7). Z tohto hľadiska spravidla ide o prekonanie alebo zamedzenie kladenému alebo očakávanému odporu. Násilie musí byť prostriedkom nátlaku na vôľu napadnutého. Nie je podmienkou, aby napadnutý kládol odpor. Násilie spravidla smeruje proti tomu, kto má vec u seba.

Úmysel páchatel'a sa musí vzťahovať tak na násilné konanie, ktorým chce páchatel prekonať alebo znemožniť odpor obete, pre ktorý sa inak nemôže zmocniť veci, ako aj na to, aby sa zmocnil cudzej veci. Tento úmysel ale nemusí smerovať k trvalej dispozícii vecou.

Vykonaným dokazovaním bolo nesporne preukázané a pri svojich výpovediach v prípravnom konaní obžalovaný 2/ ml. R.W. F. nikdy nespochybnil, že poškodeného pred tým, ako mu vytiahol zo zadného vrecka nohavíc peňaženku, ho odzadu ľ'avou rukou sotil do chrbtovej časti, v dôsledku čoho poškodený padal k zemi. Nepochybné tak použil proti nemu násilie v úmysle zmocniť sa peňaženky. Tento záver je preukázaný aj z výpovede spoluobžalovaného ml. Y. L., ako aj z výpovede poškodeného.

Po zhodnotení vykonaného dokazovania, a to najmä s prihliadnutím na výpoveď poškodeného z prípravného konania, ako aj na priznanie oboch obžalovaných mal súd za to, že vyššie popísané konanie obžalovaných napĺňa zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu ľúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona. Z výsluchov obžalovaných z prípravného konania bolo ďalej zistené, že obaja obžalovaní mali vedomosť o veku poškodeného, ktorý pre účely trestného zákona spĺňa kritéria chránenej osoby, keďže sa narodil dňa 01.12.1939 a v čase skutku mal viac ako 60 rokov.

Z uvedených dôvodov súd konanie oboch obžalovaných právne kvalifikoval ako zločin ľúpeže formou spolupáchatel'stva podľa § 20, § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zákona v súvislosti s ustanovením § 139 ods. 1 písm. e/ Tr. zákona a § 127 ods. 3 Tr. zákona, pretože spoločným konaním proti poškodenému R. F. použili násilie v úmysle zmocniť sa jeho peňaženky.

Podľa § 97 ods. 1 Tr. zákona účelom trestu u mladistvého je predovšetkým vychovať ho na riadneho občana, pričom trest má zároveň pôsobiť na predchádzanie protiprávných činov a primerane chrániť aj spoločnosť; uložený trest má súčasne viesť k obnoveniu narušených sociálnych vzťahov a k začleneniu mladistvého do rodinného a sociálneho prostredia.

Podľa § 97 ods. 3 Tr. zákona pri ukladaní trestu, ochranného opatrenia alebo výchovného opatrenia treba prihliadať na osobnosť mladistvého, jeho vek, rozumovú a mravnú vyspelosť, zdravotný stav, na jeho osobné, rodinné a sociálne pomery, pričom musia byť primerané povahe a závažnosti spáchaného činu a majú viesť k začleneniu mladistvého do rodinného a sociálneho prostredia tak, aby predchádzali protiprávnym činom.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa odseku 3 citovaného ustanovenia trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa odseku 4 citovaného ustanovenia pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Obžalovaný 1/ ml. Y. L. doposiaľ súdne trestaný nebol, taktiež nebol stíhaný ani v priestupkovom konaní. Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Rimavskej Sobotě, Oddelenia sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately bolo zistené, že v registri mladistvých s poruchami správania je evidovaný od roku 2007, kedy sa ako maloletý dopustil prvýkrát činu inak trestného. Podľa správy Špeciálnej základnej školy v Rimavskej Sobotě sa u neho prejavovali poruchy správania voči ostatným spolužiakom. Bol impulzívny a mal sklony niekedy riešiť problémové situácie formu fyzických potýčok.

Voči učiteľom sa správal úctivo, na vyučovaní bol aktívny, ignoroval však predmety, ktoré nemal rád a za porušenie školského poriadku bol v prvom polroku školského roka 2011/2012 pokarhaný riaditeľkou školy. V správe sa tiež uvádza, že na svoj fyzický vek je osobnostne zaostalý, ťažko odlišuje správne hodnoty a je ľahko ovplyvniteľný. Stalo sa tiež, že do školy prišiel pod vplyvom alkoholu, čo sa disciplinárne riešilo na pedagogickej rade. Záujem rodičov o výsledky žiaka bol slabý. V súčasnosti je vo výkone väzby, ktorú vykonáva v Ústave na výkon väzby Banská Bystrica, do väzby bol dodaný dňa 06.06.2012, väzba sa začala dňom 04.06.2012. Podľa správy z ústavu na výkon väzby sa zatiaľ správa na požadovanej úrovni, príkazy a pokyny príslušníkov ZVJS plní, disciplinárne odmenený ani potrestaný nebol.

Obžalovaný 2/ ml. R. F. bol doposiaľ jedenkrát súdne trestaný, a to rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota, sp. zn. 11T/63/2012 o dňa 06.09.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť toho istého dňa, kde bol uznaný za vinného zo spáchania prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí, alebo inej platobnej karty podľa § 20, § 219 ods. 1 Tr. zákona, ďalej prečinu porušovania domovej slobody podľa § 20, § 194 ods. 1 Tr. zákona a prečinu krádeže podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona a bol mu uložený úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu pre mladistvých. Skutok v uvedenej trestnej veci spáchal v čase od 18.10.2010 do 22.10.2010.

Zo správy o priestupkoch bolo zistené, že dňa 12.04.2011 sa dopustil priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 Zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, za čo mu bola uložená pokuta vo výške 15 eur. Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, Oddelenia sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately Rimavská Sobota bolo zistené, že v registri mladistvých s poruchami správania je evidovaný od júna 2011. Aj on je momentálne vo väzbe, ktorú vykonáva od 06.06.2012 v Ústave na výkon väzby Banská Bystrica, pričom väzba sa začala dňa 04.06.2012. Podľa správy z ústavu na výkon väzby, je nekonfliktnej povahy, príkazy a pokyny príslušníkov plní, disciplinárne odmenený, ani potrestaný nebol.

Na oboch obžalovaných bola dňa 05.09.2012 pod sp.zn. 2Pv/38/2012 podaná ďalšia obžaloba, kde im je kladené za vinu, že sa spoločne s ďalším obvineným dopustili formou spolupáchateľstva zločinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 4 písm. b/ Tr. zákona v súvislosti s ustanovením § 138 písm. f/ Tr. zákona a zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zákona v súvislosti s ustanovením § 139 ods. 1 písm. e/ Tr. zákona a § 127 ods. 3 Tr. zákona a navyše obžalovanému 1/ ml. Y. L. je kladené za vinu aj spáchanie zločinu lúpeže formou spolupáchateľstva podľa § 20, § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zákona v súvislosti s ustanovením § 139 ods. 1 písm. e/ Tr. zákona a § 127 ods. 3 Tr. zákona. Vec je vedená na Okresnom súde Rimavská Sobota pod sp.zn. 2T/203/2012 a doposiaľ právoplatne skončená nebola.

Podľa § 117 ods. 1 Tr. zákona trestné sadzby odňatia slobody ustanovené v tomto zákone sa u mladistvých znižujú na polovicu; horná hranica zníženej trestnej sadzby nesmie prevyšovať sedem rokov a dolná hranica zníženej trestnej sadzby dva roky.

Podľa § 117 ods. 2 Tr. zákona nepodmienečný trest odňatia slobody môže súd mladistvému uložiť len za podmienky, že by vzhľadom na okolnosti prípadu, osobu mladistvého alebo vzhľadom na predtým uložené opatrenia uloženie iného trestu zjavne nevedlo k dosiahnutiu účelu trestu podľa tohto zákona.

Keďže obaja obžalovaní sú mladiství, bolo im možné za spáchaný zločin lúpeže podľa § 188 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 117 ods. 1 Tr. zákona uložiť trest odňatia slobody v trvaní od 2 rokov do 6 rokov. Aj keď podľa § 117 ods. 2 Tr. zákona sa pre mladistvých nepodmienečný trest odňatia slobody ukladá len za splnenia zákonom stanovených podmienok, súd mal za to, že u oboch obžalovaných tieto podmienky sú splnené a je potrebné im v záujme predchádzania protiprávných činov, ďalej na ochranu spoločnosti, ako aj ich prevýchovu uložiť nepodmienečné tresty odňatia slobody. Uloženie podmienenečného trestu, a to aj s probačným dohľadom by podľa názoru súdu zjavne nevedlo k dosiahnutiu účelu trestu s prihliadnutím na ich doterajšie protispoločenské konania a správanie. Pri uložení nepodmienečných trestov súd prihliadol najmä na okolnosti prípadu, teda k tomu, že predmetného zločinu lúpeže sa dopustili na chránenej osobe, dôchodcovi, ktorý mal v čase skutku 73 rokov, ťažko sa pohybuje a pri chôdzi používa ako oporu palicu (tak sa dostavil aj na hlavné pojednávanie) a súd tiež prihliadol k osobám oboch obžalovaných, ktorí už pred týmto skutkom boli evidovaní v registri mladistvých s poruchami správania, navyše obžalovaný ml. Bobák bol aj priestupkovo postihnutý.

Súd pri ukladaní trestu prihliadal teda k vyššie uvedeným zásadám ukladania trestu pre mladistvých, pričom podľa § 38 ods. 2 Tr. zákona hodnotil u každého zvlášť aj pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností.

U obžalovaného 1/ ml. Y. L. boli zistené dve poľahčujúce okolnosti, a to, že podľa § 36 písm. j/ Tr. zákona viedol pred spáchaním trestného činu riadny život (nebol trestne, ani priestupkovo stíhaný) a že podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona sa priznal k spáchaniu trestného činu a tento aj na hlavnom pojednávaní úprimne oľutoval. Priťažujúca okolnosť u neho nebola zistená žiadna, preto u neho prevažuje pomer poľahčujúcich okolností podľa § 38 ods. 3 Tr. zákona. Vzhľadom k vyššie uvedenému mu súd za predmetný zločin lúpeže uložil nepodmienečný trest odňatia slobody na úplne spodnej hranici trestnej sadzby vo výmere 2 rokov a pre jeho výkon ho podľa § 117 ods. 4 Tr. zákona zaradil do ústavu na výkon trestu pre mladistvých.

Obžalovaný 2/ ml. R. F. sa tiež podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona priznal k spáchaniu trestného činu a úprimne ho na hlavnom pojednávaní oľutoval, preto bolo k tejto poľahčujúcej okolnosti prihliadnuté, zároveň však bola u neho zistená aj priťažujúca okolnosť, a to podľa § 37 písm. h/ Tr. zákona, že spáchal viac trestných činov. Tomuto obžalovanému bolo zároveň potrebné ukladať trest aj podľa § 41 ods. 2 Tr. zákona za použitia asperačnej zásady, keďže bol odsúdený za viac úmyselných trestných činov, spáchaných dvoma skutkami, lebo sa mu ukladal aj súhrnný trest podľa § 42 ods. 1 Tr. zákona, lebo v predmetnom konaní bol odsúdený za trestný čin lúpeže, ktorý spáchal skôr, ako bol Okresným súdom Rimavská Sobota v konaní sp.zn. 11T/63/2012 vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin. Na základe asperačnej zásady mu bolo preto možné uložiť trest odňatia slobody v trvaní od 2 rokov až do 7 rokov.

Na uvedenom základe mal súd za to, že v zmysle zásad ukladania trestov pre mladistvých, ako aj asperačnej zásady a pravidiel pre ukládanie súhrnného trestu v danom prípade postačí obžalovanému ml. R. F. uložiť súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov a 6 mesiacov. Pre výkon trestu bol aj on zaradený do ústavu na výkon trestu pre mladistvých. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona bol zároveň v jeho prípade zrušený výrok o úhrnnom nepodmienečnom treste odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota, sp.zn. 11T/63/2012 zo dňa 06.09.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť toho istého dňa.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku súd zároveň obom obžalovaným uložil povinnosť, aby spoločne a nerozdielne zaplatili poškodenému R.Ú. F. náhradu škody vo výške 15 eur, čo predstavuje jednak ukradnutú hotovosť vo výške 5 eur a zvyšok sú náklady poškodeného v súvislosti s vybavovaním nových dokladov, ako aj trovy cestovného.

spoločným konaním proti inému použili násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci a uvedený čin spáchali na chránenej osobe, t.j. na osobe vyššieho veku, staršej ako 60 rokov,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho vyhlásenia na Okresnom súde Rimavská Sobota ku Krajskému súdu v Banskej Bystrici. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2 Tr. poriadku).

Odvolanie môžu podať:

Prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokolvek výroku (§ 307/1a Tr. poriadku), a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2 Tr. poriadku). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2 Tr. poriadku).

Obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b Tr. poriadku), a to len vo svoj prospech (§ 308/2 Tr. poriadku).

Príbuzní obžalovaného v priamom rade (jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh) pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2 Tr. poriadku). Zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený

spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2 Tr. poriadku).

Orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, ako aj proti jeho vôli (§ 345/1 Tr. poriadku).

Poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c Tr. poriadku), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1 Tr. poriadku). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68 Tr. poriadku).

Zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d Tr. poriadku a § 45/1 Tr. poriadku).

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.